

El cigne de la música

(o el clàssic de l'*Aneguet lleig* escrit en l'actualitat)

En la ciutat de Los Angeles, Califòrnia, la senyora Rita i les seves amigues prenen el cafè tranquil·lament, mentre parlaven dels bebès que prompte tindria la senyora Rita. Quan li faltava l'últim glop per acabar el cafè, de sobte:

- Ai, he trencat aigües!

Les amigues la varen pujar al cotxe i de seguida arribaren al metge. Va entrar a la consulta i de seguida la varen atendre: la senyora Rita va donar a llum a dos preciosos bebès amb els ulls blaus i la cara rodona.

La senyora Rita, molt orgullosa pels seus bebès va presumir massa, tant que es va quedar paralitzada quan el metge li va dir que encara faltava un bebé per néixer. La senyora Rita, després d'un minut de silenci va pensar que no passaria res ja que els seus fills eren tan "perfectes" com ella. De sobte, quan menys ho esperava va néixer l'últim bebè: aquell nadó no era com els altres! Mesurava 37 centímetres aproximadament, i era diferent.

El metge li va comunicar a Rita que el seu últim fill tenia la Síndrome de Down. La senyora Rita no s'ho va prendre massa bé, ja que el seu fill era diferent als altres. A aquest darrer l'anomenà Xavi, que era un nom que ella menyspreava. Durant un període de temps la mare i els germans intentaren conviure amb Xavi, però per als germans els va ser totalment impossible: es burlaven d'ell. A la mare se li oblidava donar-li el berenar. Xavi va notar que la seva família no l'estimava.

Quan se sentia així es tancava a la seva habitació i cantava, que era la seva passió. Va arribar un moment que Xavi ja no podia més i va decidir agafar el seu micròfon i va fugir per la finestra. Xavi va estar unes hores al carrer demanant diners i menjar mentre cantava. Ja era de nit, la lluna era plena, Xavi no tenia lloc on dormir però de sobte una dona amb un vestit negre i un mocador al cap va mirar discretament a Xavi.

Xavi li va preguntar que si per casualitat tenia una habitació lliure, la dona li va respondre que sí i que l'acompanyara.

Arribaren i des del jardí s'escoltaven crits de dolor. S'aproparen a aquell jardí, arribaren a la porta i Xavi va veure un cartell de pedra on ficava: *convent de Maria Teresa*. Aquella dona en el vestit negre i el mocador... era una monja! Xavi es va espantar, però no va dir res.

Després d'uns dies Xavi s'adonà que volien maltractar-lo: li pegaven, el maltractaven psicològicament... així que va fugir. Va passar l'hivern al carrer... Un dia la sort li va canviar. Aquell dia era lluminós, alegre i hi havia felicitat a l'aire que respirava. Xavi va sentir que alguna cosa bona s'aproximava, i així va ser: un productor de música molt famós el va sentir cantar i li va dir:

- Hola, sóc el productor Black Mine, i volia fer-te una proposta: voldries ser el meu representat en els grammys d'aquest any?

I Xavi li va respondre que sí, que li encantaria. El productor li va dir que l'acompanyara al seu camerino i allà va trobar a: Taylor Swift, Dua Lipa, Eminem...

Xavi va disfrutar com mai en la seva vida. Va arribar el moment d'actuar i va triomfar i a tots ens va ensenyar que no jutges als demés perquè cadascú és com és.

Fi